

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Mariusz Bartnik

Protokolant : st. sekr. sąd. Aneta Graban

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko K. J. (1)

o zapłatę,

1) oddała powództwo w całości,

2) zasądza od powoda K. J. na rzecz pozwanej K. J. (1) kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód K. J. wniósł przeciwko swojej żonie, K. J. (1) pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 310.946,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 4 września 2008 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wyjaśniał, że dochodzi powyższej kwoty od pozwanej w związku z rozliczeniem sprzedaży nieruchomości położonej w K.. Powód wskazywał, że nieruchomość ta została nabyta w 1996 r. w czasie trwania małżeństwa przez pozwaną do jej majątku odrębnego, jednakże zakup sfinansowany został w rzeczywistości ze środków zarobionych przez powoda w ramach prowadzonych przez niego odpłatnych kursów i szkoleń oraz zabiegów z zakresu medycyny naturalnej. Przyznał równocześnie, że działalność ta prowadzona była w ramach przedsiębiorstwa formalnie zarejestrowanego na jego żonę, lecz podkreślał, że jej udział ograniczał się wyłącznie do wykonywania przez ok. 2 miesiące zadań związanych z rejestrowaniem pacjentów i organizacją firmy. Powód wyjaśniał również, że nabycie nieruchomości do majątku odrębnego żony nastąpiło za jego zgodą, jako że w tym czasie nie posiadał on obywatelstwa polskiego, przez co koniecznym byłoby spełnienie szeregu uciążliwych formalności. Dalej powód wskazywał, że po pewnym czasie stosunki między stronami zaczęły się psuć, wobec czego w 2005 r. strony zawarły umowę o rozdzieleniu majątkowej. Wówczas też ustaliły, że środki ze sprzedaży nieruchomości w K. zostaną przez nich podzielone po połowie. Pozwana ostatecznie sprzedała nieruchomość w sierpniu 2008 r. za kwotę 1.700.000 zł, jednakże powodowi przekazała jedynie część z należnych mu 850.000 zł - w dniu 15 lipca 2008 r. powód otrzymał kwotę 340.000 zł, która stanowiła zadatek przewidziany umową przedwstępną, wpłacony bezpośrednio przez nabywcę na rachunek bankowy powoda oraz w dniu 6 października 2008 r. kwotę 199.053,55 zł przelaną pod tytułem "zasilenia konta". Nigdy nie przekazała natomiast brakującej kwoty 310.946,45 zł, przeznaczając pozostałe środki na zakup nieruchomości w G. przy ul. (...).

Pozwana K. J. (1) w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej wg norm przepisanych.

Pozwana zaprzeczyła, by środki w kwocie 170.000 zł przeznaczone na zakup nieruchomości w K. pochodziły z majątku odrębnego powoda, jak również stwierdziła, że powód sam zarobił wskazaną kwotę. Wyjaśniała, że powód po przyjeździe do Polski w 1993 r. nie miał żadnego majątku i nie znał języka polskiego, nie miał również wiedzy i doświadczenia pozwalających na organizację i prowadzenie przedsiębiorstwa. Z tych powodów organizacją działalności gospodarczej, sprawami administracyjno - prawnymi i tłumaczeniami zajmowała się właśnie pozwana. W jej ocenie niezrozumiałym jest w związku z tym twierdzenie powoda, jakoby to on sam zarabiał pieniądze, choć - jak wskazano - w takim wypadku i tak stanowiłyby one majątek wspólny stron. Pozwana podniosła jednak, że środki na zakup nieruchomości w K. otrzymała od swojego ojca, A. G.. Dodatkowo wskazywała również na okoliczności związane z życiem rodzinnym stron i działania samego powoda, które w jej ocenie mają na celu postawienie jej w złym świetle w sprawie sądowej o opiekę nad dziećmi. Zarzucała, że dąży on do zajęcia domu, w którym mieszka pozwana, unikając jednocześnie rzeczywistego i całościowego podziału majątku. Strona podnosiła również, że z treści pozwu nie wynika podstawa prawna żądania powoda, domniemywała jedynie wobec podniesionych okoliczności, że jest to art. 45 krio, skoro powód domaga się zwrotu wydatków poczynionych z majątku wspólnego małżonków na majątek osobisty pozwanej. W związku z tym wskazano, że co do zasady tego rodzaju roszczenia rozstrzygane są w postępowaniu nieprocesowym przez sądy rejonowe. Wg pozwanej istotą tego postępowania może być więc jedynie ustalenie, czy istniejący stan faktyczny odpowiada wskazanemu wyjątkowi i uzasadnia przyjęcie przedmiotowego powództwa w trybie procesowym. W tym kontekście pozwana wskazywała na fakt, że to powód porzucił rodzinę, pozostawiając ją z dziećmi w trudnej sytuacji finansowej, co doprowadziło ich do skrajnego niedostatku, a samą pozwaną do próby samobójczej. Pozwana wskazywała także, że powód do dnia wytoczenia powództwa wyprowadził z majątku wspólnego małżonków ruchomości o łącznej wartości 124.800 zł (przedmioty wyposażenia, samochody), a także zakupił mieszkanie w E.. Wskazywała wreszcie, że nieruchomość w K. została zakupiona celem prowadzenia na jej terenie działalności gospodarczej, co powód czynił przez kolejne lata w ramach różnych firm. Z powyższego wywiodła, że z uwagi na fakt, że składnik majątku osobistego pozwanej w postaci zakupionej nieruchomości w K. był składnikiem majątkowym przynoszącym dochód do majątku wspólnego stron, powództwo winno być oddalone. W jej ocenie roszczenie powoda mieści się w zakresie rozliczeń majątkowych pomiędzy małżonkami w ramach podziału majątku, z jej strony nie ma zaś zgody na żądanie powoda, który w zasadzie wyprowadził cały majątek wspólny, a obecnie chce pozbawić pozwaną również majątku osobistego. Strona zakwestionowała wreszcie zasadność roszczenia o odsetki za opóźnienie, podnosząc, że o ile w ogóle, to o zasadności roszczenia w tym zakresie może być mowa dopiero od daty wskazanego w wezwaniu terminu zapłaty. Natomiast w przypadku uznania zasadności powództwa, zgłoszono zarzut przedawnienia odsetek za okres przekraczający 3 lata od daty wniesienia pozwu.

W piśmie z dnia 9 stycznia 2015 r. powód zaprzeczył, by podstawą powództwa był art. 45 krio.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. J. oraz K. J. (1) zawarli związek małżeński w dniu 22 grudnia 1993 r.

[okoliczność bezsporna, nadto kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa k. 12]

Powód chciał w Polsce prowadzić działalność z zakresu medycyny naturalnej. W związku jednak z tym, że nie posiadał wówczas polskiego obywatelstwa, działalność gospodarczą pod nazwą Centrum (...) w sierpniu 1994 r. zarejestrowała jego żona - pozwana K. J. (1). W ramach prowadzonej firmy pozwana zajmowała się pewnymi czynnościami organizacyjnymi i administracyjnymi, natomiast wszelkie zabiegi, jak też szkolenia czy kursy prowadził wyłącznie powód.

[dowód: zaświadczenie k. 121, zeznania J. B. k. 274, zeznania A. G. - k. 294-296, zeznania M. P. - k. 320-320v, zeznania U. S. - k. 320-320v, zeznania W. G. - utrwalone na nośniku danych k. 372, zeznania T. G. - k. 402-412, zeznania M. G. - k. 412-418, zeznania W. D. - k. 422-427]

W dniu 20 maja 1996 r. strony zawarły również umowę spółki cywilnej, w ramach której zobowiązały się do prowadzenia wspólnej działalności gospodarczej w zakresie medycyny naturalnej (komfort fizyczny, bioenergoterapia, terapia manualna, masaże, fitoterapia, organoterapia, muzykoterapia, aromaterapia, artroterapia i inne metody New Age), organizacji i prowadzenia seminariów, kursów, działalności redakcyjno - wydawniczej, handlu produktami zielarskimi, naturalnymi i in. Działalność prowadzona była pod firmą (...).

[dowód: umowa spółki z 20.05.1996 r. k. 131-133]

W 1996 r. małżonkowie J. zdecydowali o zakupie nieruchomości dla potrzeb prowadzonej działalności. Ostatecznie wybrali nieruchomości w K.. Z uwagi jednak na fakt, że powód nadal nie miał polskiego obywatelstwa, przez co musiałby spełnić szereg wymogów formalnych, by nabyć nieruchomość na terenie Polski, strony zdecydowały, że zostanie ona zakupiona do majątku odrębnego pozwanej.

W dniu 16 lipca 1996 r. pozwana K. J. (1) zawarła z L. M., działającą w imieniu i na rzecz swoich małoletnich dzieci K. M. oraz A. M. umowę sprzedaży, którą kupiła od sprzedających udziały wynoszące łącznie 2/4 części w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w K., gmina W., stanowiącej działkę numer (...) o obszarze 4.576 m², dla której Sąd Rejonowy w Wągrowcu prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...) oraz własności budynku gościńca (...), stanowiącej odrębny od gruntu przedmiot prawa własności. K. G. oświadczyła, że powyższe nabywa z majątku odrębnego, wyjaśniając, że z mężem umowy majątkowej małżeńskiej nie zawierała, a w jej małżeństwie obowiązuje ustrój wspólności ustawowej.

Strony ustaliły cenę na łączną kwotę 75.000 zł, którą to kwotę kupująca w całości uiściła.

W tym samym dniu analogiczną umowę sprzedaży co do pozostałego udziału wynoszącego 2/4 części w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w K. oraz własności budynku gościńca (...) pozwana zawarła z małżonkami C. i J. J..

Ustalono również identyczną cenę tj. 75.000 zł.

[dowód: umowa sprzedaży z dnia 16.07.1996 r. - akt notarialny notariusz K. S. w kancelarii notarialnej w W. Rep. (...). nr (...) k. 27-32, umowa sprzedaży z dnia 16.07.1996 r. - akt notarialny notariusz K. S. w kancelarii notarialnej w W. Rep. (...) nr (...) k. 33-37, zeznania A. G. - k. 294-296,]

Natomiast umową sprzedaży z dnia 22 maja 1996 r. pozwana nabyła do swego majątku osobistego nieruchomość położoną w K. gmina W., stanowiącą działkę nr (...), o obszarze 0,87,15 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wągrowcu prowadził księgę wieczystą KW nr (...).

[dowód: umowa sprzedaży z dnia 20.08.2008 r. - akt notarialny notariusz K. W. w kancelarii notarialnej w W. Rep. (...) nr (...) k. 38-49]

Zakup nieruchomości został sfinansowany przede wszystkim z funduszy zarobionych w ramach Centrum (...), w tym środków uzyskanych z kursu kosmetyki naturalnej, który odbył się na początku 1996 r., a także ze środków darowanych pozwanej przez rodziców.

[dowód: zeznania J. B.. 274, zeznania A. G. - k. 294-296, zeznania M. P. - k. 320-320v, zeznania U. S. - k. 320-320v, zeznania P. K. - utrwalone na nośniku danych k. 334, zeznania W. G. - utrwalone na nośniku danych k. 372, zeznania T. G. - k. 402-412, zeznania M. G. - k. 412-418,]

Strony wprowadziły się do nieruchomości w K., gdzie powód nadal prowadził szkolenia i kursy z zakresu medycyny naturalnej. Natomiast pozwana po urodzeniu dzieci przestała angażować się w działalność gospodarczą i przede wszystkim zajęła się obowiązkami rodzinnymi i opieką nad dziećmi.

[dowód: zeznania U. S. - k. 320-320v, zeznania P. K. - utrwalone na nośniku danych k. 334, zeznania T. G. - k. 402-412, zeznania M. G. - k. 412-418, zeznania W. D. - utrwalone na nośniku danych k. 422-427]

Pozwana zlikwidowała swoją działalność i w dniu 2 października 1996 r. wykreślono z ewidencji działalności gospodarczej wpis dotyczący Centrum (...).

[dowód: zaświadczenie k. 121,]

Po jakimś czasie stosunki między stronami popsuły się. Powód opuścił rodzinę i wyjechał do M., gdzie prowadził dalej własną firmę i działalność wydawniczą. Pozwana zaś została z dziećmi w K..

Powód początkowo łożył na utrzymanie bliskich, później jednak zaprzestał tego, w związku z czym K. J. (1) z dziećmi znalazła się w trudnej sytuacji majątkowej. Zmienił się też stosunek samego powoda do żony - K. J. (1) stał się oschły, nie chciał z nią utrzymywać kontaktów. Rodzinę odwiedzał w K. sporadycznie. To doprowadziło pozwaną do załamania i próby samobójczej. Po opuszczeniu szpitala K. J. (1) zamieszkała ze swoimi rodzicami, którzy, podobnie jak brat, pomagali jej finansowo. Podjęła wówczas pracę w biurze nieruchomości na pół etatu.

[dowód: zeznania A. G. - k. 294-296, zeznania W. G. - utrwalone na nośniku danych k. 372, zeznania R. J. - utrwalone na nośniku danych k. 460 (k. 488-493), zeznania K. J. (1) - utrwalone na nośniku danych k. 514,]

W dniu 4 listopada 2005 r. strony zawarły umowę majątkową małżeńską, którą ustanowili w swoim małżeństwie rozdzielną majątkową, postanawiając, że z dniem zawarcia umowy w stosunkach majątkowych między nimi obowiązywała będzie zasada rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej.

[dowód: umowa majątkowa małżeńska z 4.11.2005 r. k. 50-51]

Pozwana cały czas miała nadzieję, że pogodzi się z mężem i czyniła starania, by ten wrócił do rodziny. Po jakimś czasie strony ponownie zbliżyły się do siebie i podjęły decyzję o wspólnym zamieszkaniu oraz próbie odbudowania wzajemnych relacji i utworzenia dzieciom domu.

[dowód: zeznania K. J. (1) -p utrwalone na nośniku danych k. 514]

W dniu 1 marca 2008 r. powód, prowadzący wówczas działalność gospodarczą pod nazwą firmą (...), zawarł z pozwaną K. J. (1) umowę o pracę na czas nieokreślony - w zakresie jej obowiązków leżała organizacja zabiegów w gabinecie medycyny niekonwencjonalnej.

[dowód: umowa o pracę na czas nieokreślony z 1.03.2008 r. k. 122]

Ostatecznie w dniu 2 lipca 2008 r. K. J. (1) zawarła umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości w K. z M. T., ta zaś w dniu 15 lipca 2008 r. przelewała na rachunek bankowy powoda kwotę 340.000 zł tytułem - jak wskazano w treści przelewu - zadatku na poczet ceny nieruchomości.

[dowód: zestawienie transakcji na koncie bankowym k. 62]

W dniu 20 sierpnia 2008 r. K. J. (1) sprzedała M. T. nieruchomość położoną w K. (...) gmina W., stanowiącą działkę numer (...) o powierzchni 0,45,76 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wągrowcu prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...), a także nieruchomość stanowiącą działkę gruntu nr (...) o powierzchni 0.87,15 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wągrowcu prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...).

Strony ustaliły cenę nieruchomości na kwotę 1.700.000 zł i jednocześnie oświadczyły, że część ceny w kwocie 340.000 zł została już pozwanej zapłacona. Pozostała część kupująca sfinansowała z kredytu inwestycyjnego uzyskanego w Banku (...) w P..

[dowód: umowa sprzedaży z dnia 20.08.2008 r. - akt notarialny notariusz K. W. w kancelarii notarialnej w W. Rep. (...). nr (...) k. 38-49]

Umową sprzedaży z dnia 17 września 2008 r. K. J. (1) nabyła własność nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Tam też zamieszkały strony wspólnie z dziećmi.

Zakup domu pozwana sfinansowała ze środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości w K., pozostałe środki przeznaczono na wyposażenie domu i potrzeby rodziny.

[dowód: wydruk elektronicznej księgi wieczystej (...) k. 64-72, zeznania K. J. (1) - utrwalone na nośniku danych k. 514]

W dniu 6 października 2008 r. w związku z likwidacją jej rachunku bankowego, pozwana przełała na rachunek bankowy powoda kwotę 199.053,55 zł, wskazując w treści przelewu, iż czyni to tytułem zasilenia konta.

[dowód: zestawienie transakcji k. 63]

Po pewnym czasie stosunki między stronami znów się popsły. Między stronami dochodziło do kłótni i awantur. Ostatecznie w 2010 r. powód wyprowadził się. Ponieważ nadal dysponował kluczami od domu, niekiedy przychodził do pozwanej, przynosił jej rzeczy do prania. Pozwana początkowo miała nadzieję, że mąż wróci i będą znów tworzyć rodzinę, tego jednak nie chciał powód. Później K. J. wyjechał, przestał się kontaktować z pozwaną, odbierać telefony czy odpowiadać na maile czy sms-y. Przestał równieżłożyć na utrzymanie rodziny, wobec czego pozwana ponownie znalazła się w trudnej sytuacji finansowej, mimo że sama pracowała jako pośrednik nieruchomości. Powód przekazywał natomiast pewne kwoty bezpośrednio dzieciom stron - córce R. i synowi G..

Od września do grudnia 2013 r. pozwana uczestniczyła w konsultacjach psychologicznych w Ośrodku (...) oraz Ośrodku (...) przy Zespole (...) w G..

Ostatecznie jednak, zraniona całą sytuacją, przestała się starać, by powód do niej wrócił i złożyła pozew o rozwód.

[dowód: umowa sprzedaży k. 75, wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 29 lipca 2014 r. sygn. akt IX K 26/14 k. 118-119, zaświadczenie k. 120, wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 3.02.2015 r. sygn. akt V Ka 1402/14 k. 197, zeznania E. C. - utrwalone na nośniku danych k. 210, zeznania R. J. - utrwalone na nośniku danych k. 460 (k. 488-493), zeznania K. J. (1) - utrwalone na nośniku danych k. 514, protokół rozprawy w sprawie sygn. akt II C 377/14 Sądu Okręgowego w Gdańsku -kopia z akt k. 530-537, opinia RODK w G. z dnia 10.03.2016 r.- kopia z akt sygn. akt II C 377/14 Sądu Okręgowego w Gdańsku k. 520-529]

Pismem z dnia 19 maja 2014 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 310.000 zł tytułem pozostałej części sumy należnej mu w związku z umówionym podziałem środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonej w K..

Wezwanie doręczono pozwanej w dniu 28 maja 2014 r.

[dowód: wezwanie do zapłaty z 19.05.2014 r. k. 77 wraz z kopią zpo k. 78]

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności na podstawie dokumentów złożonych przez strony postępowania wraz z pismami procesowymi. Jako że autentyczność dokumentów nie była kwestionowana i nie wzbudziła wątpliwości, Sąd ocenił, że mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Nadto Sąd uwzględnił treść dokumentów z akt sprawy tutejszego Sądu sygn. akt II C 377/14 z powództwa K. J. (1) przeciwko K. J. o rozwód, których kserokopie załączono do akt sprawy niniejszej.

Czyniąc swe ustalenia Sąd oparł się również na zeznaniach świadków: ojca pozwanej A. G., brata W. G., E. C., J. B., M. P., U. S., P. K., T. G., M. G., W. D., M. Z. (1) i M. Z. (2) oraz córki stron R. J.. Biorąc pod uwagę więzy rodzinne

łącznie świadków z pozwaną, Sąd z dużą ostrożnością oceniał zeznania ojca i brata pozwanej, niemniej nie znalazł podstaw, by uznać je za niewiarygodne. Świadkowie ci spólnie z pozwaną opisywali okoliczności związane z życiem rodzinnym stron, w szczególności odnosząc się do sytuacji pozwanej w okresie, kiedy powód ją opuścił. Obaj mówili też o darowiznie przekazanej córce przez A. G., z której sfinansowano zakup nieruchomości w K.. Wbrew jednak temu, co twierdziła pozwana w odpowiedzi na pozew, świadek A. G. wskazywał na kwotę 30.000 zł, podczas gdy pozwana twierdziła, że zakupiła nieruchomość wyłącznie ze środków darowanych jej przez rodziców. To zaś było niemożliwe w sytuacji, w której cena nieruchomości wynosiła 170.000 zł. Relacji rodzinnych dotyczyły też przede wszystkim zeznania córki stron, R. J.. I te Sąd uznał za wiarygodne, niemniej zważył, że z uwagi na wiek świadek nie miał bezpośredniej wiedzy na temat okoliczności zakupu nieruchomości w K., pochodzenia środków przeznaczonych na zakup tej nieruchomości, a także ewentualnych uzgodnień majątkowych między rodzicami odnośnie rozliczenia jej sprzedaży. Jako prawdziwe Sąd ocenił także zeznania E. C., w których opisywała ona relacje, jakie łączyły strony w ostatnich latach. Świadek ten jednoznacznie stwierdziła jednak, że nie ma żadnej wiedzy na temat rozliczeń majątkowych stron, których dotyczy w istocie niniejsze postępowanie.

Sąd natomiast nie dał wiary zeznaniom M. Z. (1) i M. Z. (2), jakoby uzyskali od stron wiedzę na temat umowy zawartej między nimi co do podziału środków finansowych uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości w K.. W ocenie Sądu ich słowa budzą wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego, zwłaszcza wobec ich wyjaśnień, w których stwierdzili, że oświadczenia, w których opisywali rzekome okoliczności, w których dowiedzieli się o umowie stron oraz o jej treści, złożone przez stronę powodową do akt sprawy, przygotował sam powód, oni zaś jedynie je podpisali. Nadto Sąd wziął pod uwagę fakt, że świadkowie byli osobami znajomymi dla powoda, co również nie pozostało bez wpływu na treść złożonych zeznań.

Podobnie Sąd miał również wątpliwości co do obiektywizmu i rzetelności zeznań świadków W. D., M. G., T. G., U. S., P. K. czy M. P., zwłaszcza w kontekście zeznań dwóch pierwszych wymienionych osób. Sąd miał bowiem na względzie, że wszyscy świadkowie złożyli niemalże identyczne oświadczenia, w których zgodnie wskazywali, że w 1996 r. uczestniczyli w kursie organizowanym przez powoda, wskazali dokładną liczbę uczestników, cenę za kurs oraz podali, że powód informował ich, że środki z organizacji kursu przeznaczy na zakup nieruchomości w K.. W związku z tym, że przynajmniej częściowo oświadczenia te były niemalże identyczne, Sąd powziął wątpliwości co do tego, czy rzeczywiście to świadkowie są ich wyłącznymi autorami. Powyższą zbieżność wyjaśniły zeznania świadka W. D., w których przyznał on, że oświadczenia te były wspólnie redagowane przez kilka osób -wskazywał przy tym na U. S. i M. G.. Potwierdził to ten ostatni, wskazując, że spotykał się z różnymi osobami i nawzajem przypominali oni sobie okoliczności sprawy. Świadek W. D. zeznał wprost, że będąc na kursie nie słyszał o tym, na co miały być przeznaczone środki uzyskane przez małżonków J. z tego kursu, a o powyższym dowiedział się dopiero od osób, z którymi redagował oświadczenie. Co istotne, okoliczności tych dotyczyły później zeznania świadków, co mogłoby wskazywać, że nie o wszystkich opisywanych przez siebie faktach wiedzieli z własnych obserwacji. Sąd również w wypadku tych świadków wziął pod uwagę fakt, że osoby te są znajomymi powoda. Tym niemniej, biorąc pod uwagę treść składanych zeznań, Sąd uznał, że wiarygodnymi są słowa wymienionych wyżej osób, podobnie jak J. B., iż to K. J. w istocie prowadził kursy i szkolenia z zakresu medycyny naturalnej i to dzięki jego osobistym staraniom i umiejętnościom strony uzyskiwały z nich dochód.

W konsekwencji Sąd jedynie częściowo uznał za wiarygodną wersję zdarzeń prezentowaną przez pozwaną. Nie dał bowiem wiary jej twierdzeniom, iż środki na zakup nieruchomości w K. pochodziły wyłącznie z darowizny otrzymanej od jej ojca, a także słowom, w których akcentowała ona swoją istotną rolę w prowadzonej działalności gospodarczej. Sąd nie miał wątpliwości, że poza czynnościami administracyjnymi czy tłumaczeniami, to umiejętności powoda stanowiły o działalności firmy. Wiarygodna pozostała natomiast jej relacja dotycząca stosunków łączących małżonków na przestrzeni lat.

W ocenie Sądu powództwo w sprawie niniejszej nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą żądania powoda było twierdzenie o istnieniu umowy między małżonkami J., w której mieli oni uzgodnić, że środki uzyskane ze sprzedaży nieruchomości położonej w K. miały być podzielone między nich po połowie. Zdaniem

Sądu jednak powód nie zdołał udowodnić powyższego. Na okoliczność rzekomo zawartej umowy K. J. nie zaferował żadnych wiarygodnych dowodów. Jedyнным dowodem, którym wykazywał powyższe, były zeznania małżonków Z., w których opisywali oni, że o zawartym między stronami porozumieniu dowiedzieli się w 2008 r. w czasie wizyty w domu małżonków J.. Sąd ocenił jednak, że zeznania te nie są wiarygodne, z jednej strony wobec tego, że osoby te są osobami znajomymi dla powoda, z drugiej - wobec ich twierdzeń o tym, że to powód -jak wskazywała M. Z. (1) czy też notariusz - jak wyjaśniał M. Z. (2) - a nie oni sami są w istocie autorami złożonych przez nich oświadczeń. To zaś wskazuje, że przynajmniej częściowo zeznania świadków mogły być inspirowane bądź też sugerowane przez samego powoda.

Wbrew temu, co podnosi powód, potwierdzeniem zawarcia umowy nie jest również treść wiadomości e-mail z dnia 26.09.2014 r. (k. 150), którą otrzymał od pozwanej. Nie ma w nim żadnej wzmianki o jakiegokolwiek umowie dotyczącej podziału środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości w K., ani tym bardziej, w jakiej proporcji podział ten miałby nastąpić. Natomiast użyte sformułowanie o dogadaniu się, oznaczać może po prostu chęć porozumienia.

Podobnie o zawarciu umowy między stronami nie świadczy również fakt przekazania części zapłaconej ceny za nieruchomość w K. na konto bankowe powoda. K. J. wskazywał na dwa przelewy bankowe, którymi pozwana miała rozliczyć się z nim z nieruchomości, jednakże w treści żadnego z nich nie wskazywano na umowę zawartą między stronami jako podstawę przekazania sum pieniężnych. Pierwsza kwota tj. 340.000 zł nie została zresztą w ogóle przelana przez pozwaną, lecz przez nabywcę nieruchomości w K., M. T., jako - jak wskazano - zadatek na poczet ceny nieruchomości. Fakt zaś wpłacenia jej na konto powoda, a nie pozwanej, uzasadniony jest ówczesnymi panującymi relacjami między małżonkami J., którzy w tym okresie pogodzili się i ponownie zamieszkali razem. Relacje te uzasadniają również fakt przelania przez pozwaną na konto powoda sumy 199.053,55 zł. Powód w żaden sposób nie wyjaśniał, dlaczego akurat taka kwota, a nie "okrągła" suma została przelana przez żonę tytułem rozliczeń, a także dlaczego rozliczała się dopiero w październiku, skoro nieruchomość sprzedana była z sierpnia 2008 r., zaś dom w G. nabyła ona we wrześniu. Pozwana natomiast logicznie wytłumaczyła, że zamykała wówczas rachunek bankowy i kwotę z tego rachunku przelała na rachunek męża, z którym wówczas ponownie zamieszkała i który miał przeznaczyć tę kwotę na potrzeby rodziny.

Ostatecznie więc, wobec braku wiarygodnych dowodów, Sąd uznał, że powód nie zdołał wykazać, by strony zawarły jakąkolwiek umowę co do podziału środków pieniężnych uzyskanych przez pozwaną ze sprzedaży należącej do jej majątku odrębnego (czy też wg obecnej nomenklatury osobistego) nieruchomości w K. ani też jej treści.

Sąd, badając niniejszą sprawę, rozważał również ewentualne inne podstawy rozliczenia między stronami. W okolicznościach opisywanych przez strony uznał jednak, że powód w istocie domaga się rozliczenia nakładów poczynionych z majątku wspólnego małżonków na majątek odrębny pozwanej. Stwierdzić należy bowiem, że zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, nieruchomość w K. została przynajmniej w przeważającej części nabyta ze środków pieniężnych uzyskanych z opłat za prowadzenie szkoleń i kursów prowadzonych faktycznie przez powoda, zatrudnionego jednak w ramach firmy pozwanej na podstawie umowy o pracę. Tymczasem zgodnie z art. 32 krio w brzmieniu z daty uzyskania tych dochodów jak również zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości, pobrane przez małżonka wynagrodzenie za pracę a także za inne usługi świadczone osobiście przez któregokolwiek z małżonków należały do majątku wspólnego - dorobku małżonków. Bez znaczenia jest przy tym fakt, że w praktyce dochody te zostały uzyskane dzięki osobistym, nadzwyczajnym umiejętnościom i przymiotom powoda z zakresu medycyny naturalnej, ezoteryki, wiedzy rzadkiej, związanej z siłami przyrody itp. Powód ma subiektywne odczucie, że skoro te wysokie dochody powstały dzięki niemu i jego wiedzy przekazywanej na kursach i wykorzystywanej w trakcie zabiegów, winny one stanowić jego majątek, zaś w tej sytuacji jest stroną pokrzywdzoną, której należy się zwrot pieniędzy. Tym niemniej treść przepisu art. 32 krio (obecnie art. 31 krio) jest w tym zakresie jednoznaczna i nie pozostawia żadnych wątpliwości, że zarówno dochody uzyskane przez niego z tytułu wynagrodzenia za pracę, jak również dochody uzyskane z prowadzonej działalności gospodarczej przez pozwaną weszły do ich majątku wspólnego. Z niego też, przynajmniej w przeważającej części, sfinansowano zakup nieruchomości w K., nabytej przez pozwaną do jej majątku odrębnego. Kwestie związane z rozliczeniem nakładów z majątku wspólnego stron na majątek odrębny (osobisty) podlegają jednak rozliczeniu w oparciu o art. 45 krio w sprawie o podział majątku wspólnego. Powód mógłby więc dochodzić swych roszczeń w trybie art. 567 § 1 kpc, także art. 618 kpc w zw. z art. 688 kpc i art. 567 §

3 kpc. Sąd jednak nie miał podstaw do zmiany trybu postępowania z procesu na nieprocesowy i przekazania sprawy wg właściwości sądowi rejonowemu, powód bowiem był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który ściśle określił przedmiot sprawy i okoliczności mające uzasadnić wysuwane roszczenie, wskazując na umowę jako podstawę roszczenia. W treści pisma z 9 stycznia 2015 r. strona powodowa wyraźnie zaprzeczyła też, by podstawą jej żądania był art. 45 krio. W takiej zaś sytuacji, wobec niewykazania przez powoda faktu zawarcia przez strony umowy dotyczącej podziału środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości w K., Sąd nie znalazł podstaw do rozstrzygnięcia sprawy na korzyść powoda.

Ostatecznie więc Sąd w punkcie 1 wyroku oddalił powództwo na podstawie art. 471 kc a contrario w zw. z art. 6 kc.

Natomiast w punkcie 2 wyroku Sąd rozstrzygnął o kosztach postępowania, obciążając nimi powoda jako stronę przegrywającą proces w całości, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i art. 98 § 1 i 3 kpc. Wysokość należnych pozwanej kosztów zastępstwa procesowego ustalono w oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 490) na kwotę 7200 zł i powiększono o 17 zł opłaty skarbowej. Sąd miał przy tym na względzie, że powyższe rozporządzenie zostało uchylone z dniem 1 stycznia 2016 r. zgodnie z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804), niemniej stosownie do § 21 tegoż rozporządzenia, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.